

ikke have noget imod, at det Regimente, som de ærede Medlemmer altsaa have søgt at gennemføre, giver sig Udtryk paa den Maade, det her har givet sig Udtryk paa. Jeg kan selvfølgelig ikke have det mindste imod, om det ærede Medlem og hans Partifæller finde, at Vejen til at naa frem til Indflydelse baade med Hensyn til Enkelthederne paa Finansloven og med Hensyn til det politiske Arbejde i sin Almindelighed er den, at man dels ikke kan overkomme Arbejdet med Enkelthederne og dels ogsaa finder det unyttigt at stille Ændringsforslag. Mine Erfaringer fra de Aar, jeg har siddet her paa Rigsdagen, gaa ganske vist i en anden Retning, naar Talen er om at naa frem til at faa Indflydelse, baade hvad angaar Enkeltheder paa Lovforslag, og hvad angaar det politiske Arbejde. Jeg vil holde mig til, hvad mine Erfaringer i saa Henseende siger mig, og jeg har ikke det mindste imod, at det ærede Medlem og hans Partifæller fremdeles maa arbejde videre paa den Maade, de her have angivet, for at vinde Indflydelse for dem og deres Parti, være sig paa Enkeltheder eller paa den politiske Stilling i sin Almindelighed.

K. M. Klausen: Den højtærede Minister mente ikke, at det vilde være praktisk at samle Militærvæsenets Udgifter paa de militære Budgetter. Han sagde, det vilde blive noget Roderi. Jeg tror ikke, den højtærede Minister skulde bruge et saa stærkt Udtryk. Jeg tror, at man med langt større Ret kan sige, at som Ordningen er nu, er det noget Roderi, idet Militæruddgifterne er rodet omkring paa næsten alle Finanslovens Paragraffer. Hvis man tænkte sig et privat Aktieselskab, der vilde opstille sit Regnskab paa den Maade, at visse Udgifter, f. Eks. Selskabets Kørselsudgifter, vare førte rundt omkring paa en hel Mængde andre Konti, er det ganske sikkert, at Selskabets Aktionærer bestemt vilde protestere derimod og forlange et ordentligt, samlet, overskueligt Regnskab, og den samme Fordring, synes jeg, at man med Rette kan stille her til Regeringen, at den skaffer større Orden, større Overensstemmelse mere Overskuelighed til Veje, end der er i Øjeblikket.

Saa nævnte den højtærede Minister, at saadan en Udgift, som den til de tre Søofficerer, der findes paa Statsbanedriftens Regnskab, var jo en Fordel, idet Staten derved slap billigere. Jeg anser det nu ikke for en Fordel. Jeg synes, at vore Søofficerer bør have deres at passe, de kunne sejle med Marinens Skibe, men de

skulle ikke gøre Indgreb i den private Sømandsstands naturlige Næringsvej. Herved afholdes tre private Sømænd fra at kunne komme til at sejle med Statens Færger, det vil altsaa sige, fra at faa saadanne Stillinger, som naturligt tilhøre dem. Jeg anser det for at være meget uheldigt.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at hvis Udskrivningsvæsenet og Indkvarteringsvæsenet skulde henlægges under Krigsministeriet, vilde det for det første blive dyrere. Ja, jeg skal være saa villig som nogen til at indrømme, at alt, hvad vort Krigsvæsen tager sig for herhjemme, er dyrt, uforskammet dyrt. Men, sagde den højtærede Minister endvidere, man har været bange for at lægge det under Krigsministeriet, fordi man frygtede for, at der derved skulde ske Vilkaarlighed; jeg synes, det er en meget streng og nedsettende Udtalelse, den højtærede Minister fremkom med om sit eget Ministerium, at man skulde frygte for at blive Genstand for Vilkaarlighed, hvis Krigsministeriet skulde faa med denne Sag at gøre. Det haaber jeg dog ikke, jeg har dog alligevel lidt bedre Tanker om Ministeriet, end den højtærede Minister selv har. Jeg mener dog, at det var vel nok muligt, at det kunde optræde paa den rette Maade overfor de Folk, som have med Udskrivningsvæsenet at gøre, altsaa særlig overfor Lægds mændene rundt omkring i Landet. Naar den højtærede Minister sagde, at det vilde blive dyrere, saa skylder han dog Beviset derfor. Lægds mændene ere jo ulønnede, og hvorfor skulde det blive dyrere, fordi de arbejde under det ene Ministerium end under det andet — det kan jeg neppe tro.

Saa sagde den højtærede Minister, at den Oversigt, vi have faaet over de militære Udgifter, giver sig ikke ud for at stemme med Virkeligheden. Jo, det gør den egentlig. Den giver sig netop ud for at stemme med Virkeligheden, idet den gør disse Sammenligninger mellem Militærvæsenets Udgifter og Statens samlede Indtægter, og det er navnlig det, jeg har klaget over, at der i denne Sammenligning er medtaget de to sidste Rubrikker, der have til Overskrift, den ene: Samlede Statsindtægter (Netto), den anden: Militæruddgifterne i Procent af Statsindtægten. Herved kan man ikke faa nogen anden Forestilling, end at det er noget, der er virkeligt, at det er en Autoritet, man kan stole paa. Og det er, siger jeg, fuldstændig urigtigt. Naar jeg før brugte det Udtryk, at det gav et falsk Billede, vilde jeg